

Vissen redden

Annelies Verbeke

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Vissen redden

Annelies Verbeke

Vissen redden Annelies Verbeke

Nadat haar relatie is gestrand, ontkent Monique Champagne haar eigen verdriet. Ze besluit zich in dienst te stellen van het redden van de vis, waardoor ook de wereld gered kan worden. Want, zo redeneert ze, alle leven is in zee ontstaan. Als de zeeën leegraken, is het einde van het leven op aarde onafwendbaar. Haar gloedvolle krantenartikel tegen overbevissing blijft niet onopgemerkt, en ze wordt uitgenodigd op internationale viscongressen. Monique stort zich met overgave op haar taak. Uiteindelijk kan ze niet langer vluchten en moet ze de vraag onder ogen zien: kun je de wereld redden als je jezelf niet kunt redden?

Vissen redden Details

Date : Published October 2009 by De Geus (first published 2009)

ISBN : 9789044512021

Author : Annelies Verbeke

Format : Hardcover 187 pages

Genre : Fiction, Roman

 [Download Vissen redden ...pdf](#)

 [Read Online Vissen redden ...pdf](#)

Download and Read Free Online Vissen redden Annelies Verbeke

From Reader Review Vissen redden for online ebook

Charlotte Snel says

Schitterend en indringend boekje met een thema dat mij ietwat bekend voorkomt: het verwerken/ontkennen van een verlies door een compleet ongerelateerde obsessie te ontwikkelen. Monique Champagne besluit na een verbroken relatie de vissen te redden en daarmee ook de wereld: het leven is immers begonnen in het water. Ze begint daar opgewekt (zingend) en voortvarend mee, maar raakt al snel gedesillusioneerd - in de hotels waar de sprekers op viscongressen logeren, waaronder Monique Champagne, wordt gewoon 'foute vis' geserveerd - en krijgt ook steeds minder grip op haar missie en de realiteit. Alle zinnen vond ik even geestig, mooi of aangrijpend in dit verhaal, het is een klein kunstwerkje.

Linnea says

En ole ihan varma pidinkö vai enkö. Sekoamista rakkaudesta ja kaloista, matkustusta ympäri maailman, valheita ja himoja. Vähän omituinen. Verbeke kyllä kirjoittaa hyvin.

Laura says

Een terugblik op een verloren gegane liefde doorspekt met milde humor en zelfrelativering. Het werk trof mij vooral omwille van het psychologisch inzicht in de personages, de sfeerschepping die de lezer dicht bij het verhaal betreft en de subtiele metaforen die de roman de nodige diepgang verlenen. (Dit boek lees je best niet in een periode van verwerking en verdriet, maar in de periode van de na-verwerking, waarin je reeds een gezonde afstand hebt ingenomen tegenover je eigen problemen.)

Jasmijn says

Bijna elke alinea in dit boek is een gedicht:

“Iedereen is alleen,” zegt hij nu, terwijl dat haar zin was, waarop hij toen inbracht dat hij zo van hun samensmelten hield. “Ik hoef niet alleen te verliezen,” zegt zij daarom, maar ze is miljarden jaren oud en weet dat het verdriet altijd wint. Ze vormt haar geboortedatum, het fietsslot blijft dicht.

Karin says

Hmmmm. Not especially impressed. Weird, kind of plotless book.

Bram Peeters says

Erg grappig boek eigenlijk, met een fijn sarcastische schrijfstijl. Het onderwerp is in beginsel zwaar drama, een verlaten vrouw die haar toevlucht zoekt in het Redden van Vissen en zichzelf op verschillende manieren verliest.

De beschrijvingen echter zijn bijwijlen hilarisch, er zitten goede zinnen in, dus dit zou erg mooi kunnen worden. Maar toch, de plot is soms gezocht, dingen gebeuren wat al te toevallig, en richting het einde gaat het nogal snel naar catharsis en dergelijke. Er wordt wel gezwommen, en mogelijk wat vissen en zielen gered.

Blijft dat ik wel met plezier gelezen heb, en ik ongetwijfeld meer van mevrouw Verbeke ga lezen.

Natasja says

Goeie karakterschets, het gevoel van verlies is tastbaar, en het zoeken naar zichzelf heel herkenbaar. Grappig hoofdpersonage, fijne schrijfstijl. Toch: verhaal mocht wat meer zijn.

Marianne Steenvoorde says

Kun je de wereld redden als je jezelf niet kunt redden? Dat is de essentiële vraag in 'Vissen redden' van Annelies Verbeke. De hoofdpersoon Monique probeert haar verdriet omdat haar geliefde haar heeft verlaten, te boven te komen door zich te storten op het redden van de visstand, oftewel: door naar de 'vis in zichzelf' op zoek te gaan en daarmee de wereld en zichzelf te redden. Een mooi boek, prachtig poëtisch geschreven.

Stef Smulders says

3.5 ster. Verbeke heeft een heel eigen schrijfstijl waar je de humor van moet inzien anders wordt het niks. De eerste helft van het boek is gek, leuk en vlot geschreven. De tweede helft is mij te surrealistisch, dat hele verhaal met die Oskar: wat moet je ermee. Einde voorspelbaar en zelfs dubbelop.

Constance Fastré says

This book is not about fish. It is not about saving fish. It does give you some information on fish, but this is merely a way to fill the first 50 pages of the novel. The real point of this story appeared to be that if you (are a woman and you) feel like saving the planet and nature, you probably have a deep have a psychological problem somewhere, surely linked to the fact that you are not married and don't have children. If you add the metaphorical dimension of these little stories that are highly unlikely to happen to anyone in real life, well, I really did not like it.

Sarah says

Psychologisch erg sterk verhaal. De visgerelateerde weetjes nam ik er graag bij. Grappig en tegelijk gevoelig geschreven. De eerste roman van Verbeke die ik las, maar zeker niet de laatste.

Vic Van says

A story that does not go anywhere, in my opinion. The basic concept: a woman who has been dumped by her boyfriend sets herself the task of saving the fish and thus saving the world, is quite original, but, in the end, it is just a tale about coming to terms with oneself and the loss of a lover, and little is actually done with the whole 'save the fish'-idea, which would have lent itself greatly for some absurdism. In spite of my great sympathy for Annelies Verbeke, this did not convince me.

Bart Van Overmeire says

Uitgelezen: 'Vissen redden' van Annelies Verbeke.

Kort:

Een boek over de ondergang van de vissen. En van de mens, of toch één mens.

Lang:

Vooraf: Mijn houding tegenover Annelies Verbeke zal wel altijd moeizaam en dubbel blijven. Ik wil haar graag heel goed vinden, maar er ontbreekt toch telkens iets. Desondanks blijf ik dapper proberen, dus ergens zal er wel een vonk zijn (of ben ik te flink of masochistisch). Edoch, dit is een boek over vissen, en met vissen in de titel is succes verzekerd (proefondervindelijk ervaring).

Tijdens het lezen: ik denk te weten waarom ik haar niet zo graag lees - te deprimerend, die gewone levens die ze beschrijft. 'Maar Bart, jij houdt toch van deprimerende boeken?' 'Ja, dat dacht ik ook.' En zo blijft het mysterie verder leven en lees ik dapper verder, tegen beter in. En ook: Monique Champagne, echt? Zo'n naam helpt niet om mijn medevoelen op te wekken.

En dan ... een lichtpunt in de duisternis, wat voor één. Het verhaal van een liefde in acht zeer mooie bladzijden: 'Hij heeft haar laten geloven in een geluk waar ze voorheen geen last van had.' Maar wat doen die 91 bladzijden ervoor en 77 erna toch?

Want ook daarna gaat het weer moeizaam verder. Moeizaam en ook (Verbeke traditie?) verliest de plot en het hoofdpersonage zichzelf helemaal. Erover, volgens nuchtere Bart.

U merkt het: ik ben ook na 'Vissen redden' nog steeds verward en in dubio. En toch zal ik zeer waarschijnlijk wel nog Verbeke lezen in de toekomst.

Zoals ik al schreef: Een boek over de ondergang van de vissen dus. En van de mens, of toch één mens. Of moet ik mezelf meetellen en zijn het er twee? Net zoals Monique Champagne moet ik vermoedelijk besluiten dat ik te hard probeer. Maar geloof ik dat wel?

Wel boeiend, een boek dat zo'n emoties oproept, vinden jullie niet?

Dries Geysels says

Helemaal mooi

Edward Vanhove says

De vertelstructuur met gebruikmaking van de wereldzeeën is sterk te noemen, maar de vele toeristische clichés (paella eten in Spanje, etc.) en de continuïteit waarmee het hoofdpersonage bizarre figuren ontmoet, vrijwel tot in het extreme toe, vermoeien op de duur wel. Het motief van het hoofdpersonage om een zo waardevolle vriendschap als die met Michaela veeleer rechtstreeks de dieperik in te storten, is - zelfs voor een zo labiel karakter - hoogst onduidelijk. Een aantal fouten tegen het gebruik van de komma of tegen correcte spelling vielen op. Positieve noot: er moet een mooi staaltje research over onderwaterecologie zijn voorafgegaan aan het schrijven van het boek.
